

„Много десетосептемврийци станаха „борци“... за големия КОКАЛ. Грабнаха пищови и автомати, арестуваха, биеха и убиваха без съд и присъда. Никой не беше сигурен за живота си и този на своите близки.

Но... наивни и глупави сме били. Не сме знаели, че по руски образец вече има след всеки „враг“ и опашка – доносник – досие. Хиляди, вместо да творят и с труда си да допринасят за България, седят, пишейки черни списъци, черти подробни досиета – кой какво е вършил, кой какво казал, кой пръцнал, кой на кого е син, внук и т. н., и т. н...

Сталин там отгоре нарежда – бъдете безмилостни към враговете на социализма.”

Думите са част от написаното в спомените на **Бойчо Огнянов**, издадени в книгата „**А бях само на 17 години**”, която тази неделя представям в електронната библиотека на **desebg.com**.

Да, Бойчо Огнянов, но не героят от „Под игото” на Иван Вазов, а най-младият концлагерист в лагерите на комунистическия режим Ножарево, Заград и Белене.

Писани след промените спомените на Огнянов са издавани няколко пъти, като

Най-младият концлагерист в Ножарево и Белене

Написано от Христо Христов
Неделя, 06 Април 2014 15:32

последният е през 2013 г. от издателство „Изток-Запад“. Авторът им почива през 2008 г.

Оставеният от него разказ е за следното:

„Пиша тези мои спомени, за да знаят по-младите и да видят и опаката страна на „медала“ – т.е. истинския лик на „комунизма“, който е дал „в името на ЧОВЕКА“ повече жертви ЧОВЕШКИ, отколкото през ДВЕТЕ световни войни.“

Вярвал, че братството и равенството ще се възцарят след 9-ти септември 1944 г. през учебната 1944-1945 г. той се записва в РМС (Работническият младежки съюз), но бързо прозрява репресивния характер на „народната“ власт: „Обесването на Никола Петков беше фаталният за мен удар, който ме „търкулна“ по следващия трънлив път“, пише Огнянов.

А пътят за онези, които по това време симпатизират на опозиционния БЗНС започва с арест и запознаване с Държавна сигурност.

Да те арестуват на 17 години за това, че си написал името на Георги Димитров на стената на тоалетната със заплаха, че ще му се случи същото като на Никола Петков е достатъчно, за да влезе в графата „антинародна дейност“.

Боят в Държавна сигурност обаче не е само началото на един неподозирани ад. Кръговете му минават през разпити и показания до побоища и садистично забиване на клечки под пръстите. Припадъци и несвяс.

Следва лекарска намеса, за да бъде спасен от инфекция, килия 1,50 метра на 1,50 метра с „малко въшки, но много дървеници“, тъй като таванът е градоред с летви, където е царството на гадините.

Най-младият концлагерист в Ножарево и Белене

Написано от Христо Христов
Неделя, 06 Април 2014 15:32

След това следва предложението. Да подпишеш декларация, че се отказваш от „досегашните си фашистки прояви” и „за всичко чуто и видяно, след като е противонародно, да докладвам писмено”.

„Не мога”, е отговорът на 17-годишното момче – да подпише написаното, продиктувано от следователя.

Нов опит да те смачкат физически и психически: в мазето, в циментена стая, където се редуват: бой, припадъци, заливане със студена вода.

Представете си това 17-годишен „враг” на народа:

„Мокър, треперещ и... така 55 дни. След това пак джипка без прозорци, етапното на гарата, полутъмна стая (не вмирисата, а усмърдяла се) с 30-40 човека.

Товарен вагон пак без прозорци, та в Русе, пак в етапното. Там зад вратата някой беше написал: „Животът без страдание не е красив, но да страдаш цял живот е... мамка му, и това не е живот.”

Там ни натовариха на корабче до Тутракан, откъдето на товарни камиони в Ножарево. Ножарево е седалище на 10-12 концлагери, тогава ги наричаха ТВО (трудова възпитателни общежития).”

Бойчо Огнянов разказва и за лагера Раград, а след това и за преместването му в концлагера на остров Персин край Белене.

Там посреща своето пълнолетие, където получава за подарък... половин курабийка.

Най-младият концлагерист в Ножарево и Белене

Написано от Христо Христов
Неделя, 06 Април 2014 15:32

Бойчо Огнянов описва и някои лични впечатления от известни лагеристи, с които е въдворен в Белене, като Атанас Буров и други.

Издадена със съдействието на Съюз на репресираните и редактирана от политическия затворник Георги Константинов (бай Георги Анархията) малката книжка, съхранила спомена за идването на БКП на власт, методите на ДС и концлагерите на комунизма, съдържа много подходящи илюстрации за това лагерно минало от художника Константин Смолянов, чийто баща е лежал в лагерите.

Корицата е не по-малко привличаща с картината на Ван Гог „Разходка в затвора”. Новото издание от миналата година ви дава възможност да притежавате в собствената си библиотека този уникален разказ за началото на комунизма в България.

Бойчо Огнянов, „А бях само на 17 години”, издава „Шрапнел”, 68 страници.